Sprawozdanie MNUM Projekt nr.1 Zadanie 1.1

Kajetan Kaczmarek

27 marca 2018

1. Opis zastosowanych algorytmów:

- (a) Do sprawdzenia dokładności maszynowej komputera wykorzystałem prosty algorytm dzielący liczbę 1 przez 2 przy każdej kolejnej iteracji tak długo aż nie była ona równa 0.Dla mojego komputera otrzymałem wynik 1076
- (b) Przy drugim poleceniu wykorzystałem algorytm faktoryzacji Cholesky'ego Banachiewicza. Najpierw utworzyłem funkcje generateA, generateB oraz generateC, tworzące zbiory danych zgodnie z podanymi specyfikacjami.Następnie użyłem pomocniczych funkcji do faktoryzacji Cholesky'ego zgodnie z podanymi wzorami

$$l_{ii} = \sqrt{a_{ii} - \sum_{k=1}^{i-1} l_{ik}^2}$$

oraz

$$l_{ji} = \frac{a_{ji} - \sum_{k=1}^{i-1} l_{jk} \cdot l_{ik}}{l_{ii}}$$

Otrzymałem dzięki temu macierz która pomnożona przez swoją tranzpozycję odtworzy zadaną macierz A.Następnie używam otrzymanej macierzy L do rozwiązania równania. Błędy dla kolejnych, coraz większych, iteracji, kształtują się następująco:

(c) W metodzie Gaussa-Siedel'a rozbijamy zadaną macierz na trzy -L - część pod przekątną, D - wyłącznie przekątną oraz U - część ponad przekątną. W moim programie służy do tego podfunkcja decompose.Następnie przeprowadzamy kolejne iteracje modelu

$$Dx * (i + 1) = -Lx * (i + 1) - Ux * (i) + b$$

Dzięki faktowi że połowa macierzy L jest wypełniona zerami, zachowując odpowiedni porządek, możemy użyć ww. wzoru pomimo występowania po prawej stronie elementów x+1

2. Wydruki programów

```
(a) Program 1 - Sprawdzenie dokładności maszynowej
| x = 1;
| i = 1;
| *Program liczy w pętli ile razy należy podzielić liczbę przez 2 aby dla
| *komputera wynosiła ona 0
| while (x ~= 0)
| x = x/2;
| i = i + 1;
| end
| disp(i);
```

(b) Program 2 - Rozwiązanie układu równań metodą faktoryzacji Cholesky'ego-Banachiewicza

• Główna funkcja (wrapper) dla drugiego zadania

```
n =10 ; % initial value of i
 i = 1;
 % Errors for each set of data for given n
 R1 = zeros(2,20);
 R2 = zeros(2,20);
 R3 = zeros(2,20);
 %Timers
 tic
 tl = toc;
 t = toc;
muller = tl <180 )</pre>
     %Factorization of first set of data
     [ A , B ] = generateA(n);
     X = Cholesky_Solve(A,B);
     Rl(l,i) = sqrt(sum((A*X -B).^2));
     R1(2,i) = n;
     %Factorization of second set of data
     [A,B] = generateB(n);
     X = Cholesky_Solve(A,B);
     R2(1,i) = sqrt(sum((A*X -B).^2));
     R2(2,i) = n;
     %Factorization of third set of data
     [ A , B ] = generateC(n);
     X = Cholesky Solve(A, B);
     R3(1,i) = sqrt(sum((A*X -B).^2));
     R3(2,i) = n;
     disp(n);
      i = i+1;
     n = 10*(2^{(i-1)});
     t1 = t;
     t = toc; 3
     disp(t - tl);
```

```
• Generator zbioeru danych A
   %Generating set of data a)
  function [A,B] = generateA(n)
   A = zeros(n);
  \bigcirc for i = 1:n
       for j = 1:n
            if i==j
                A(i,j) = 10;
            elseif i == j - l || j == i - l
                A(i,j) = 2.5;
            end
        end
   -end
   B = zeros(n, 1);
  \bigcirc for i = 1 : n
       B(i) = 4 - 0.5 * i;
  ∟end
```

• Generator zbioeru danych B

```
%Generating set of data b)
function [A,B] = generateB(n)
 A = zeros(n);
for i = 1:n
for j = 1:n
        if i==j
            A(i,j) = 3*n^2 - i;
        else
            A(i, j) = i + j + 1;
         end
     end
-end
 B = zeros(n, 1);
for i = 1 : n
    B(i) = 2.5 + 0.6 * i;
∟end
```

• Generator zbioeru danych C

```
%Generating set of data c)
function [A,B] = generateC(n)
 A = zeros(n);
for i = 1:n
    for j = 1:n
         if i==j
            A(i,j) = 0.1 * n + 0.3 * i;
            A(i,j) = 1 / (6 * (i + j + 1));
         end
     end
 end
 B = zeros(n, 1);
\bigcirc for i = 1 : n
     B(i) = 5 / (3 * i);
 end
L
end
```

• Funkcja faktoryzująca

```
%Funkcja przeprowadzająca faktoryzację metodą Cholesky'ego-Banachiewicz
function [L] = Cholesky Banachiewicz(A)
 sz = size(A); %Informację o n pobieramy bezpośrednio z macierzy przekaz
 n = sz(1);
 L = zeros(n); %Inicjalizujemy L zerami
for j = 1:n
     for i = 1:n
         if i==j %Wartości poszczególnych elementów L są obliczane zgodn
                 %ze wzorami ze skryptu
            L(i,j) = sqrt(A(i,i) - sum(L(i,1:i-1).^2))
         elseif( j > i )% Pomocnicze macierze, pojedyncze wiersze
            %używane w algorytmie - jako że nie miałem wcześniej
            %doświadczenia z MatLabem pozostawiam je w takiej formie,
            %uprzednio wprowadziłem je celem zdebugowania programu
            L1 = L(i, 1:end);
            L2 = L(j,1:end);
            L(j,i) = (A(j,i) - sum(L2.*L1))/L(i,i);
         end
     end
 end
 return;
```

• Propagacja wsteczna

```
%Funkcja realizuje metodę propagacji wstecznej,
%używana jest przeze mnie w algorytmie Cholesky'e
```

```
- function [X] = backwards_Substitution(L,B)
sz = size(B);
n = sz(1);
X = zeros(n,1);
X(n) = B(n)/L(n,n);
X(n-1) = (B(n-1)-L(n-1,n)*X(n))/L(n-1,n-1);
- for k = n -2 : -1 : 1
    L1 = L(k,k+1:end);
    X1 = X(k+1:n);
    X(k) = (B(k) - sum(L1.*X1'))/L(k,k);
- end
return;
```

• Propagacja wprzód

```
function [Y] = forward_Substitution(L,B)
sz = size(B);
n = sz(1);
Y = zeros(n,1);

for i = 1:n
    Y(i) = (B(i) - sum(L(i,1:i-1)*Y(1:i-1)))/L(i,i);
end
return;
```

• Funckja rozwiazujaca równania

(c) Program 3 - Rozwiązanie układu równań metodą Gaussa-Seidela

• Główna funkcja (wrapper) dla trzeciego zadania

```
%Wrapper function of Seidel-Gauss problem
[ A , B ] = generateB(n);
[X,k] = Gauss_Seidel( A , B, 10, 0.001 );

r = A*X - B;

disp(r);
```

• Funkcja rozkładająca na 3 macierze

%Funkcja pomocnicza służąca do rozkładu macierzy zadanej przy algorytmie %Gaussa-Seidela na 3 części wymagane przy jego użyciu

```
function [L , D , U] = decompose(A)
 sz = size(A);% Pobieramy n z rozmiaru macierzy
 n = sz(1);
 %Inicjalizujemy macierze zerami
 L = zeros(n);
 D = zeros(n);
 U = zeros(n);
for i = 1:n
    for j= 1:n
       if(i==j)%Elementy przekątnej wpisywane są do D
           D(i, j) = A(i, j);
        elseif(i<j) % Elementy pod przekątną do L
           L(i, j) = A(i, j);
        else %Elementy nad przekątną do U
            U(i,j) = A(i,j);
        end
     end
```

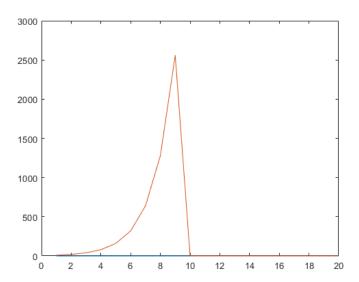
```
.
%parametry wyjściowe zwraca rozwiązanie układu X oraz ilość iteracji k.Jako
  %parametry podajemy macierze zadane A i B oraz błąd przybliżenia delta
function [X,k] = Gauss_Seidel(A,B,n,delta)
 %Funkcja pomocnicza rozkłada macierz zadaną na części pierwsze
 [L, D, U] = decompose(A);
 %Inicjalizujemy X zerami
 X = zeros(n , 1);
 %Pomocnicza macierz przechowująca X z poprzedniej iteracji
 X1 = ones(n, 1);
 %Sprawdzamy warunek wyjściowy tj. dokładność rozwiązania
while(sum(abs(X-X1)) >= delta)
    X1 = X;
     %Obliczamy pomocniczą zmienną W = UX-B
     W = U*X - B;
    for i = 1 : n
         %Obliczamy kolejne iteracje rozwiązania zgodnie z wzorem ze skryptu
        X(i) = (-W(i) - sum(L(i,1:end).*X(1,1:end)))/D(i,i);
     k = k + 1;
```

3. Wyniki oraz wnioski

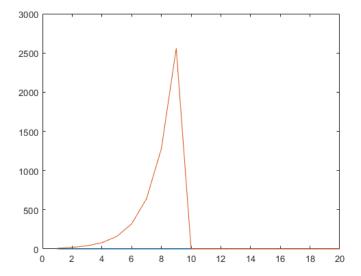
• Dla pierwszego algorytmu otrzymałem wynik rzędu ponad 1000

(dokładnie 1076) Liczba ta wydaje mi się bardzo duża. niemniej algorytm jest prosty i nie mogę doszukać się w nim błędu

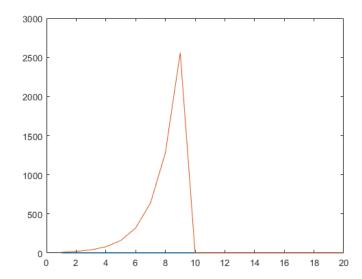
- $\bullet$ Jeśli chodzi o drugie zadanie, zadany czas 3 minut został przekroczony dla n>2560. Otrzymałem następujące wyniki normy residuum -
  - Zbiór danych 1

- Zbiór danych 2

 $-\,$ Zbi
ór danych $3\,$

- Jak widać, dane są bardzo zbliżone dla wszystkich zestawów danych rokuje to na korzyść algorytmu. Z drugiej strony, błąd wzrastał stale aż do zakończenia pracy algorytmu prawa strona, równa 0, to elementy dla których nie znaleziono rozwiązania z powodu przekroczenia czasu
- $\bullet\,$ Dla trzeciego zadania otzymałem błędy rzędu około $\,15\,$